L'AVIZE

Mēs beidzot izdevām

#5 14.06.2017.

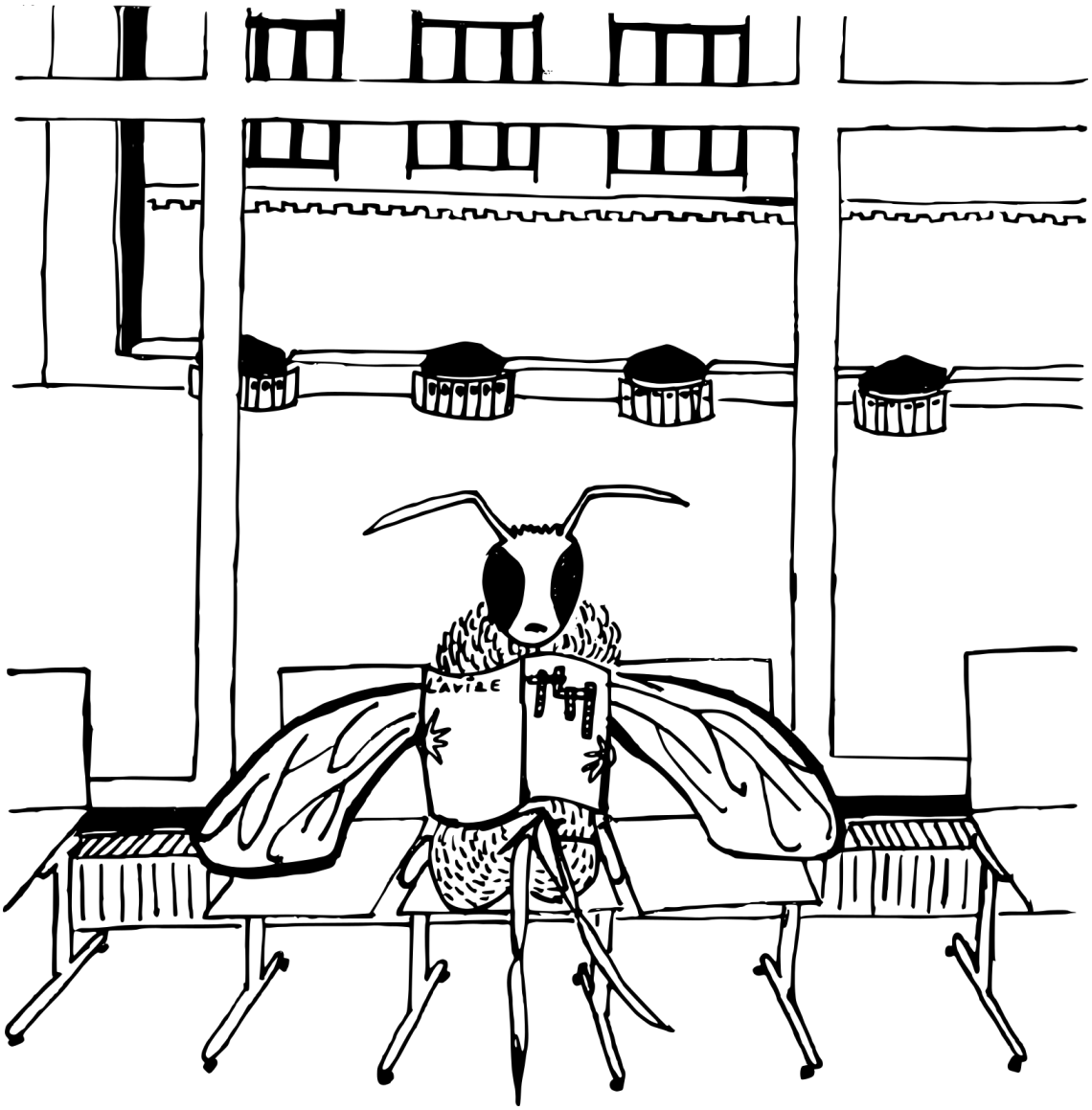

REDAKTORES VĒSTULE

Ja šī nebūtu mana pēdējā redaktores sleja, es pieturētos pie klasikas un apcerētu pavasari – jaunas dzīves sākumu, jaunas iespējas, sapņu ielejas, cerības, citētu Raini un tā tālāk. Tomēr šī ir pēdējā sleja, un, nespēdama atturēties no emocionālās sevis, es teikšu, ka man vienkārši ir liels prieks par katru acu pāri, kas lasa šīs rindas, arī par to acu pāri, kas pāršķir un lasa citas rindas, un pat par to acu pāri, kas atver L'avīzi, nopūšas un saka: šis nu gan ir draņķis! Jebkuras emocijas ir labākas par vienaldzību, tāpēc es saku jums, lasītāji, skolasbiedri, draugi un vienkārši labie cilvēki, paldies, ka neesat bijuši vienaldzīgi, paldies, ka iemetāt kaut ko tai krājkasē, paldies, ka vienkārši esat, ka grūstaties gaiteņos un protestējat pret aizvērtām ielas durvīm. Ceru, ka L'avīze nemirs dabīgā nāvē un ka, ja Rodijs slinkos, jūs viņu satiksiet tumšā gaitenī un iespiedīsiet stūrī ar vārdiem: L'avīzi vai dzīvību, jo viņš var daudz, un mēs visi varam, un, ja jūs patiešām varat, tad šovasar nestrādājiet, bet brieniet pļavās, kad vēl nav nožuvusi rasa, un kaut kad noklausieties Busuļa jauno albumu.

L'avīzes redaktore *Emija Grigorjeva, 12.5*

Avīzes tapšanā piedalās:

Vāka ilustrācija: Alija Baltuma (10.3)

Logo autore: Monta Zaumane (12.5)

Krišs Jānis Kairis (12.5), Ralfs Siliņš (12.5) un īpašs paldies Jānim Tonem (12.1), kā arī skolotājiem Dagnijai Ivanovskai un Andrim Zariņam!

Ilustrāciju autore: Alija Baltuma (10.3)

ŠAJĀ NUMURĀ

3 Intervija ar mēneša skolēnu

7 Agnese Smilga un ko viņa ziemā ēd

9 Personības tests

Mēneša skolēns – Rodijs Ronis

Apciemoju skolas viceprezidentu un topošo L'avīzes redaktoru Rodiju Roni burvīgā dienesta viesnīcas virtuves atmosfērā, lai uzzinātu ko vairāk par puisi, kas ne vien pretendē Hāgena balvai nominācijā Einšteins, bet arī pārdod garšīgus cepumus un vienkārši smaida!

„Tātad, Rodij! Pašlaik mēs atrodamies dienesta viesnīcas virtuvē, tu ver vaļā *Maggi*?

Nē, *Gaļina Blanka*

***Gaļina Blanka* buljona kubiciņu un karsē ūdeni, lai vārītu *Spaghetti,* un tu varētu man vienlaikus pastāstīt, no kuras puses tu šeit esi ieceļojis!**

Dzīvoju Nīcā, Nīcas novadā, kādus 20 km uz dienvidiem no Liepājas. Diezgan tālu. Faktiski no mājas durvīm līdz skolai ar sabiedrisko transportu kādas piecas stundas jābrauc.

> **Laukos esmu rīdzinieks, bet Rīgā esmu lauķis.**

Ko tu smagas darbadienas vakarā domā par dzimtajām mājām?

Par Nīcu es domāju bieži. Par to, ko es būtu darījis, ja būtu palicis tur, par to, kāpēc es vispār aizgāju prom. Cenšos atcerēties tēta taisītās vakariņas. Kad atbraucu mājās, es vienmēr ļoti ceru, ka man nav jāgatavo, jo es visu nedēļu esmu gatavojis, taisījis un vienkārši sevi barojis, un tad pēkšņi vienā brīdī tev pasaka – Rodij, uztaisi vakariņas!

Un Rodijs paliek agresīvs!

Nē, man ļoti patīk gatavot! Pamatskolā arī kulinārijas pulciņā darbojos! Ļoti maz cilvēku vispār par to zina.

Varbūt ĀVĢ makarūnu vakars bija tava ideja?

Nē, tā nebija mana ideja... Tas jau meiteņu ēdiens! Meitenēm vairāk desertu gatavošana patīk.

Nu ko! Nākamajā meistarklasē Rodijs taisa *pasta carbonara*!

Man ļoti garšo. Māku uztaisīt pat diezgan labi...

Es ļoti šaubījos, vai nākt uz ĀVĢ vai tomēr palikt Jūrmalā. Kā bija ar tevi?

Es arī, es izdomāju nākt uz ĀVĢ vienu dienu pirms iestājeksāmena. Domāju par Nīcu, par Liepāju vai arī ĀVĢ, taču sapratu, ka vēlos kaut ko radikāli mainīt savā vidē, tādēļ arī izlēmu – ĀVĢ. Tagad ir tā ļoti dīvaini – laukos esmu rīdzinieks, bet Rīgā esmu lauķis. Tā ir interesanta sajūta, ka pašlaik nepiederu nekam. Esmu sevis meklējumos, un man šķiet, ka tas arī ir pareizi.

Varbūt tev jau ir kāds plāns, kur tu mācīsies aiznākamgad?

Šai brīdī ir doma par SSE, par to es šobrīd visvairāk domāju.

Bet prom braukt negribas, vai ne?

Par ārzemēm esmu domājis ļoti ilgi. Lielbritānija pašlaik šķiet kā tāds diemžēl variants, jo nevarēšu atrast normālu studiju finansējumu. Nauda, kas

aiziet tajā, ir diezgan liela. Gribētos jau braukt uz ārzemēm, bet, ja arī palieku Latvijā, tad tikai uz zviedriem. Citu lauciņu sev neredzu.

Kādu lomu tavā dzīvē aizņem žurnālistika? Kādēļ nolēmi pievienoties *L'avīzes* komandai?

L'avīze ir kā atpūta. Es to neuzskatu kā pienākumu, neuztveru ļoti nopietni. Tas ir jauks veids, kā pavadīt pēcpusdienu, pačilot, padzert tēju, padomāt par nākamo numuru, parunāt...

Ar gudriem cilvēkiem?

Ar gudriem cilvēkiem. Kādreiz to nevarēju. Tas jau arī ir tas ĀVĢ pluss, ka ir daudz vienkāršāk atrast cilvēkus, kas ir līdzīgi domājoši.

Ko tu vēl dari ārpus *L'avīzes*?

Pašpārvalde. Šobrīd galvenā lieta ir noorganizēt pašpārvaldes ekskursiju uz Ziemeļigauniju, kur, starp citu, arī *L'avīzes* biedri būs!

Jā, paldies! Vai tu pats pieteicies organizēt ekskursiju?

Jā, viena lieta, ko no bērnības patiešām esmu aizrautīgi darījis, ir – organizējis ekskursijas ģimenei. Es izplānoju visu maršrutu, visus apskates objektus, viesnīcas, kempingus. Godīgi sakot, ja man nebūtu pilnīgi nekādu citu interešu un es negribētu kļūt par finansistu, domāju, ka būtu ļoti labs gids. Tāds man ir tas hobijs! Ārpus ekskursijām man patīk pašpārvaldē organizēt arī braucienus uz citām skolām, jo es saprotu, ka rīdzinieki faktiski visu mūžu, marinējoties Rīgā, nejūt, kādas ir mācības citur, domā, ka tā ir pilnīgi melnbalta pasaule salīdzinājumā ar viņiem, bet patiesībā līdzību ir ļoti daudz.

Un Rodijs izšķīdina buljonu. Buļjonu? Ar l vai ar ļ?

Es nezinu, tas jāprasa literātei.

Nākamgad tu būsi 12.klasē, tu būsi arī *L'avīzes* redaktors, un es pieļauju, ka turpināsi arī aktīvi darboties pašpārvaldē.

Jā.

Kā tu domā to visu apvienot?

Man vēl autoskola jāuzsāk! *smejas* 12.klase būs diezgan piepildīta, bet es esmu pierādījis, ka es varu savu laiku saplānot. Ja es to dažkārt nedaru, tas nenozīmē, ka es to nevaru. Es to ļoti labi māku!

Piemēram, apvienot gatavošanu un interviju!

Jā! Laika plānošana ir viena no manām stiprajām pusēm, vienīgi to es bieži izvēlos nedarīt. Slinkums uznāk, bet, ja es gribu, tad es varu!

Varbūt tev ir kāda ideja, ko tu gribētu realizēt *L'avīzē* nākamgad?

Regulārāku avīzes iznākšanu. Man patiktu, ja tiktu rakstītas mazliet arī nopietnākas un svarīgākas lietas. Esmu vairāk virzīts uz pētniecisko žurnālistiku, nevis dzelteno presi. Tā ir tā lieta, par ko es varu stāvēt un krist, bet, vai mums skola to atļautu... arī finansējuma mums nav, darbojamies ar pašu līdzekļiem un brīvprātīgo darbu, bet būtu ļoti jauki, ja *L'avīzei* būtu finansējums!

Ko tu teiktu tiem skolēniem, kuri ir domājuši par pievienošanos *L'avīzei*, bet šaubījušies, ka nav talantīgi vai nav laika?

Arī man sakars ar žurnālistiku ir bijis ļoti mazs. Visu var iemācīties, un galvenais ir tikai gribasspēks. Ja tu vēlies ko izdarīt, pieliec centību, un tu

droši to vari izdarīt. Nopietni. *L'avīze* laipni gaida visus, kas vēlas darboties! Un, protams, nākamgad būs diezgan liels deficīts, tāpēc piesakieties, piesakieties, piesakieties! *smejas*

Kas ir būtiskākais, ko esi iemācījies līdz šim?

Mani vecāki visu mūžu man mācīja vienu atziņu – Rodij, tev dzīvē kas ir galvenais? – Kontakti, kontakti, kontakti. Sakari un tā tālāk. Faktiski cilvēks bez sakariem mūsdienu pasaulē nevar izsisties, un cilvēkiem ir jāveido komunikācija. Sakari un kontakti –, ka bez tiem nevar iztikt.

Raksturo sevi vienā vārdā!

Rodijs smaida, maisot makaronus Būšu drīz pārvārījis makaronus. Nepatīk pārvārīti makaroni. *aiziet pēc šķīvja* Lielākā kļūda ir neizmazgāt šķīvi pēc ēšanas un ļaut tam piekalst līdz nākamajai ēdienreizei. Pusotrs gads – viena un tā pati kļūda. Vienā vārdā man patīk skolotājas Kazakas teiktais: „Haļavščiks". Esmu dzīvē izsities labu likumsakarību dēļ – man ir bijuši labi vecāki, kas vienmēr centušies kārtīgi audzināt, esmu no jauka novada, esmu iemīlējis laukus, mani uzņēma šajā skolā, man ir paveicies ar maniem klasesbiedriem, man ir paveicies ar istabas biedriem, man ir paveicies ar skolotājiem. Man ir tik daudz paveicies, ka es pat nesaprotu, kā tas ir iespējams. Esmu pārāk veiksmīgs haļavščiks.

Trīs lietas, kuras ņemtu līdzi uz neapdzīvotu salu.

Šķiltavas, virvi un kaudzi ar grāmatām. Mana mīļākā grāmata ir Orvela „1984". Grāmata par autoritāriem režīmiem ir man atbilstoša.

Sapņu vieta, kur gribētu dzīvot?

Jaunzēlande

Kāpēc? Tur ir auksts...

Tieši tā. Bet globālās sasilšanas dēļ drīz būs silts.

Tu mācies ekonomistos, bet esi aizrautīgs ģeogrāfs. Kas tev labāk patīk – ekonomika vai ģeogrāfija?

Grūts jautājums. Ģeogrāfiju un ekonomiku es mīlu vienlīdz. Ģeogrāfija ir hobijs, bet ekonomika ir tas, ko es vēlos darīt.

> **Rīdzinieki faktiski visu mūžu marinējoties Rīgā nejūt kādas ir mācības citur.**

Par ko tu būtu gatavs atdot visu savu naudu?

Rodijs nokāš makaronus Es vienmēr palīdzētu ģimenei smagā brīdī, jo tā man ir vissvarīgākā. Ja par naudu varētu nopirkt kāda ģimenes locekļa veselību vai dzīvību, tad es, protams, to darītu. Ja tas nebūtu nekas ar ģimeni saistīts, es būtu gatavs atdot visu naudu par varu. Es nerespektēju cilvēkus, kas nesaprot atšķirību starp varu un naudu.

Kas ir labākā atpūta?

Labākā atpūta? Miegs. Rīta miegs. Un otrā – ģeogrāfu skola.

Kas ir ģeogrāfu skola?

Tās ir olimpiādes. Tu aizej, tev ir daudz testa jautājumu par kādu konkrētu tēmu, uz erudīciju, loģisko domāšanu un ģeogrāfiju balstītas. Man ļoti patīk. Satieku tur visus sev līdzīgos cilvēkus. Ģeogrāfu skola ir vieta, kur man patīk uzturēties un kur es jūtos kā mājās, kad esmu Rīgā.

Pastāsti kādu spilgtu atgadījumu no bērnības!

Jāatzīst, ka tas ir diezgan grūts jautājums. Interesantu vai nopietnu?

Interesantu!

Reiz apmaldījos Prāgas centrā.

Apmaldījies?

Jā, ģeogrāfs un apmaldās! Lieta tāda, ka es bieži nesekoju tēta padomiem un uzskatu, ka man ir taisnība, lai gan tā bieži nav. Faktiski es Prāgas centrā paņēmu visu ģimeni pie rokas un teicu: „Iesim tajā virzienā! Tur noteikti būs Kārļa tilts!" Gājām, gājām tajā virzienā, līdz pēkšņi apmaldījāmies kaut kādās sānieliņās. Domāju: „Nu, paga, kur mēs esam šai brīdī..." Un tad tētis paiet vienu māju tālāk un saka: „Ā, re kur ir!" Faktiski es mēdzu apmaldīties visdažādākajās vietās. Esmu bērnībā apmaldījies, esmu Prāgā apmaldījies, esmu Cīrihē apmaldījies, es viskaut kur esmu apmaldījies! Esmu mežā apmaldījies starp jūru un ceļu vienu divus kilometrus biezā mežā. Tētis man teica tā: „Rodij, tu pat trīs priedēs esi spējīgs apmaldīties!"

> Novērtēju meitenes, kuras ir atvērtas – ideāli.

Tad sanāk, ka ģeogrāfs var būt arī topogrāfisks analfabēts!

Tas bija kādreiz! Man dažkārt vienkārši uznāk mirkļa stulbums!

Kādas īpašības tu novērtē meitenēs?

Novērtēju meitenes, kuras ir atvērtas – ideāli. Atvērtas sarunām. Nevienam nepatīk tāda meitene, ar kuru, uzsākot sarunu, viņa pēkšņi iegrims telefonā. Kopumā meitenes, ar kurām ir viegli uzturēt sarunu. Galvenā lieta, ko es prasītu no meitenes, ir – VIEDOKLIS, jo meitenes bez viedokļa ir kā... nu, drausmīgi.

Ko tu sev novēlētu kā nākamajam redaktoram? Lai nākamgad varētu atvērt šo numuru un izlasīt ko motivējošu!

Lūdzu, neizšķied laiku internetā! Tas ir labs ieteikums ne tikai man, bet visiem – plānojiet laiku, centieties domāt uz priekšu, neatlieciet visu uz pēdējo brīdi un arī bioloģijas parādus nesakrājiet, kā es to esmu izdarījis!

Labi! Paldies Tev, Rodij, un labu apetīti!

Ar Rodiju Roni 11.4 sarunājās Emija Emīlija Grigorjeva 12.5

laviize Lavīze

SEKO L'AVĪZES GAITĀM INTERNETA PORTĀLOS INSTAGRAM UN FACEBOOK

Intervija ar Agnesi Smilgu

Vai nebija grūti jaunā skolā "ielēkt" mācību procesā, sākot ar otro semestri ?

Bija ļoti grūti, jo sapratu, ka dažām klasēm ķīmija nebija notikusi kādu laiku, tas nozīmēja, ka mācību saturs bija nedaudz iekavēts. Kā arī plānu sastādījis pilnīgi cits skolotājs, cits cilvēks, ar savu pieeju, tāpēc skolēniem patīk salīdzināt ar to, kā bijis iepriekš. Un, tā kā es ļoti augstu vērtēju iepriekš manā vietā strādājušos skolotājus, sevišķi tādus, kuriem ir liela pieredze šajā jomā, šī salīdzināšana nav patīkama parādība.

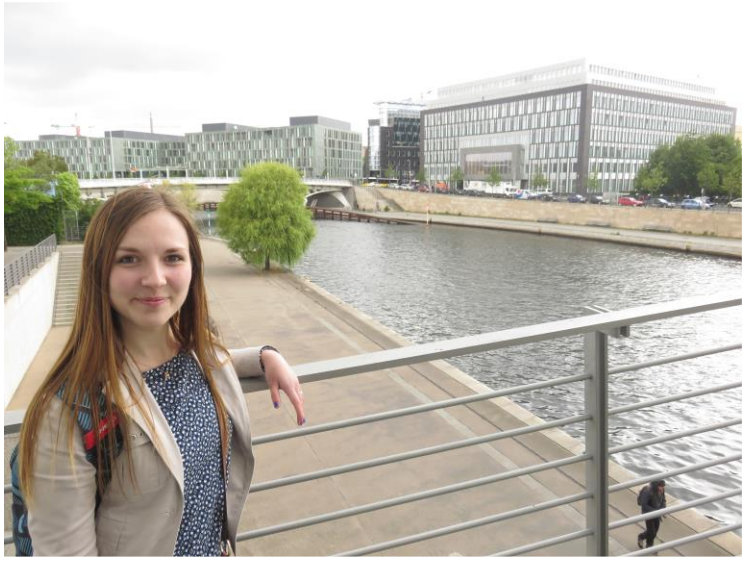

Vai esat jau skolā iejutusies, citi skolotāji neabižo kā jauniņo?

Vēl arvien jūtos tā, it kā šeit strādātu vien pirmo mēnesi, tomēr daudz maz esmu pieradusi. Par skolotājiem: man ir prieks, ka man ir jauni, atvērti kolēģi, ķīmiķi, mums ir diezgan labas attiecības. Taču, tā kā bieži no sava „būceņa" ārā nelienam, par pārējiem kolēģiem diemžēl pagaidām vēl neko teikt nevaru.

Kā skolēni uzņēma? Kādi viņi Āgenskalna valstī vispār ir?

Labs jautājums. Iepriekš bija izveidojies muļķīgais stereotips, ka, ja ej uz valsts ģimnāziju, tad tevi tur sagaidīs tikai un vienīgi teicamnieki un izcilnieki, tomēr tas nebija gluži precīzi. Paskatoties jūsu zinātniski pētniecisko darbu tēmas un aerobikas priekšnesumus (lai uzzinātu vairāk par skolēniem), sapratu, ka šeit mācās skolēni kā skolēni, tādiem, kādiem viņiem ir jābūt, tādiem, ar kuriem dienu dienā sastopamies it visur sabiedrībā.

Esmu pamanījis, ka atceraties ļoti daudz skolēnu vārdu. Kāds ir jūsu īpašais noslēpums, varbūt ēdat daudz biezpiena?

Atmiņa ir mana stiprā puse, skolēnus cenšos iegaumēt pēc sejām, taču neiet tik viegli, kā Tu domā, jo skolēnu ir tik daudz. Uzreiz atzīšos – labāk atceros puišu vārdus, varbūt tāpēc, ka dažās klasēs puiši ir deficīts, kā arī meitenes šķiet līdzīgākas. Vistrakāk ir tad, ja dažādās klasēs iet meitenes ar

vienādiem vārdiem. Taču īpašu triku ar vārdu iegaumēšanu man nav, paļaujos uz atmiņu.

Kā izdomājāt strādāt tieši pie mums? Vai zvanīja PATI direktore un prasīja: *Ei, negribi mācīt mūsu skolā?*

Sākumā es ieraudzīju piedāvājumu, nodomāju, ka, ja jau tāda iespēja ir, tad tā jāizmanto. Sāku interesēties, pirms tam prasīju padomu ļoti daudziem cilvēkiem. Un tomēr domāju: būs, būs – nebūs, nebūs. Un ir. Un tas „ir" pārvērties par visai jauku pieredzi, jo tagad varu mācīt ķīmiju. Ar nožēlu gan jāatzīst, ka katrai pārmaiņai ir arī savi mīnusi, piemēram, ieiešana ritmā.

Cik ilgi gatavojaties vienai stundai?

Minimāli tas aizņem kādu pusotru stundu, minimāli! Reizēm, kad sanāk aizdomāties par citām lietām, tad, protams, process paildzinās. Tas, kas man jāizdara sagatavošanās fāzē, ir: jāiepazīstas ar materiālu, jāsakārto tā izklāstīšanas secība un galu galā jāsaliek pati prezentācija un stāstāmais. Arī atsauču salikšana zem attēliem aizņem ļoti daudz laika, taču man tās ir jāliek, lai skolēni saprastu, ka tā ir pareizi, un lai, kad to lieku darīt viņiem savās prezentācijās, man nepārmet, ka vēlos no viņiem to, ko pati nemaz nedaru, jābūt vienlīdzībai.

Vai katrai klasei noskaņojaties citādi?

Es domāju, ka katrai klasei sagatavojos vienādi, varbūt izmaiņas rada tas, ka dažreiz vienkārši esmu dusmīgāka. Starp citu, daudzi nemaz netic, ka varu būt dusmīga, un tomēr, ja reiz kļūstu dusmīga, tad manas dusmas neizpaužas vieninieku likšanā vai kādā citā veidā, gluži vienkārši dažreiz pakliedzu, bet tas darbojas vien uz minūtēm piecām. Dusmīga būdama, mēdzu arī skolēniem „atklāt skarbo patiesību", nedaudz viņus sakauninot.

Vai jums ir kādas ambīcijas Hāgena balvas sakarā, piemēram, 3 gadus pēc kārtas uzvarēt kādā no kategorijām?

Es gribētu būt bargākais skolotājs, bet līdz tam laikam vēl jāizaug.

Kā 3 vārdos raksturotu savu pirmo semestri?

Pārmaiņas, nogurums, smaids.

Ar ķīmijas skolotāju Agnesi Smilgu sarunājās Krišs Jānis Kairis 12.5

Kurš ir Tavs sporta skolotājs?

Izpildi testu un noskaidro, kurš skolotājs ir tavs dvēseles radinieks! To nosaka pēc testā iegūto punktu summas. Atbilde a = 1, b = 2, c = 3.

1. Ko jūs *šērojat feisbukā*?
   a) praktiskos ikdienas padomus;
   b) neko;
   c) personības testus.
2. Jūs aizmirsāt sporta tērpu. Ko teiksit skolotājam?
   a) "Es varbūt aizmirsu sporta tērpu, bet es vismaz nāku uz stundām!";
   b) "Piedodiet, skolotāj, es vakar ieliku mazgāties, nepaspēja izžūt.";
   c) neteiksit neko, jo drošāk būs neapmeklēt stundu.
3. Pēc kāda dzīves principa vadāties:
   a) vissvarīgākais ir sagādāt prieku sev;
   b) svarīgi vienmēr censties pat, ja negribas vai nesanāk;
   c) pierādīt, ka jūs esat vislabākais vienmēr un visur.
4. Aerobikas konkursos jūs parasti:
   a) nepiedalaties, jo jums ir frisbija sacensības;
   b) piedalaties brīvprātīgi piespiedu kārtā, taču neesat ļoti aktīvs;
   c) jūs uzņematies visu iniciatīvu, jo ļoti vēlaties uzvarēt.
5. Brīvajā laikā jūs:
   a) trenējat koordināciju, izpildot dažādus sarežģītus vingrinājumus;
   b) spēlējat basketbolu;
   c) dejojat.
6. Jums vislabāk garšo:
   a) eļļā apcepti jaunie kartupelīši ar ķiplociņu un kefīru, bet tomēr jūs neesat izvēlīgs un ēdat visu;
   b) citu cepti kēksiņi;
   c) nevarat iedomāties savas darba dienas beigas bez gaisīga kruasāna un tases kafijas.

Sastādīja Ralfs Siliņš 12.5

Ja Tava punktu ir 6-10, tad Tavs sporta skolotājs ir Dmitrijs Ivanišaks!

Iegūtie 11-13 punkti nozīmē, ka gan jau sportu Tev māca Agija Celma!

14-18 punkti testā nozīmē, ka tava sirds skolotāja ir Inga Ozoliņa!